

Nr 154.

Av herr **Pettersson** i Dahl m. fl., *angående ökat anslag till ersättning åt egnahemsombuden.*

I nionde huvudtiteln, punkt 140, av årets statsverksproposition begär chefen för jordbruksdepartementet 50 000 kr. till ersättning åt egnahemsombuden. Ersättningen åt dessa ombud regleras i kungl. brev 7/8 1940. I detta brev bemyndigas egnahemsstyrelsen att i huvudsaklig överensstämmelse med kungl. prop. 130:1940 angivna grunder fastställa årsarvodet åt egnahemsombuden. Vidare föreskrives att resa åt egnahemsombuden, som företagits på uppdrag av egnahemsnämnder, utgå resekostnadsersättning enligt III kl. resereglementet, vilken ersättning må utbetalas utan samband med ombudens årsarvode. I berörda proposition heter det att ersättningarna åt egnahemsombuden, vilka årligen i efterhand böra fastställas av egnahemsstyrelsen efter förslag av egnahemsnämnderna, skola beräknas efter 4 kr. för varje ärende, varmed ombud i någon mera väsentlig utsträckning tagit befattning, dock med högst 12 kr. för en och samma dag, och att den efter dessa grunder beräknade årsersättningen bör kunna jämkas med hänsyn till det allmänna intresse och den duglighet, som egnahemsombud ådagalagt vid fullgörandet av sitt uppdrag.

Förutsättningen för att 1939 års egnahemsreform skall bli vad som avsetts, är att hela organisationen fungerar effektivt, alltså även det betydelsefulla led, som egnahemsombuden utgör. Det ligger därför stor vikt uppå att intresserade och kunniga personer åtaga sig dylika uppdrag.

Såsom framgår av ovan citerade kungörelse utgår ett arvode av 4 kr. pr ärende åt ombuden, vilket arvode i vissa fall kan något höjas. Ingen ersättning i egentlig mening utgår för s. k. hemarbete, telefonpåringningar och förfrågningar m. m. Det är onekligen en alltför blygsam ersättning, som utgår och erfarenheten har också visat, att det är svårt att rekrytera denna ombudskår. Man kan inte till dessa befattningar erhålla andra personer än sådana, som lätt kunna disponera sin tid. Man kan knappast anse det rimligt, att dessa ombudsuppdrag skola ha karaktär av förtroendeuppdrag och sålunda vara oavlönade. Om egnahemsorganisationen skall motsvara förväntningarna måste man nog ha möjlighet att lämna ombuden en någorlunda god ersättning för de tjänster de utföra. Vidare borde i större omfattning än vad som nu sker sammanträden ordnas länsvis

med ombud och egnahemsnämnder, så att de bättre kunna sätta sig in i arbetet.

Vi våga därför anhålla om en höjning av det av Kungl. Maj:t äskade beloppet till 100 000 kr. Detta belopp skulle ställas till egnahemsstyrelsens förfogande att utbetalas genom egnahemsnämnderna till egnahemsombuden efter nya av egnahemsstyrelsen bestämda regler. Dessa regler kunde utformas, antingen så, att ombuden erhålla högre ersättning per ärende eller att de erhålla ett mindre grundbelopp per år i arvode.

Med stöd av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte anvisa ett belopp av 100 000 kr. att utgå som ersättning åt egnahemsombuden.

Stockholm den 20 januari 1945.

Anders Pettersson
i Dahl.

David Boman,
Stafsund.

K. E. Hansson,
Skediga.

Per Persson,
Norrby.

Arvid Jonsson.

Hjalmar Svensson
i Grönvik.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Harald Johnsson
i Skoglösa.